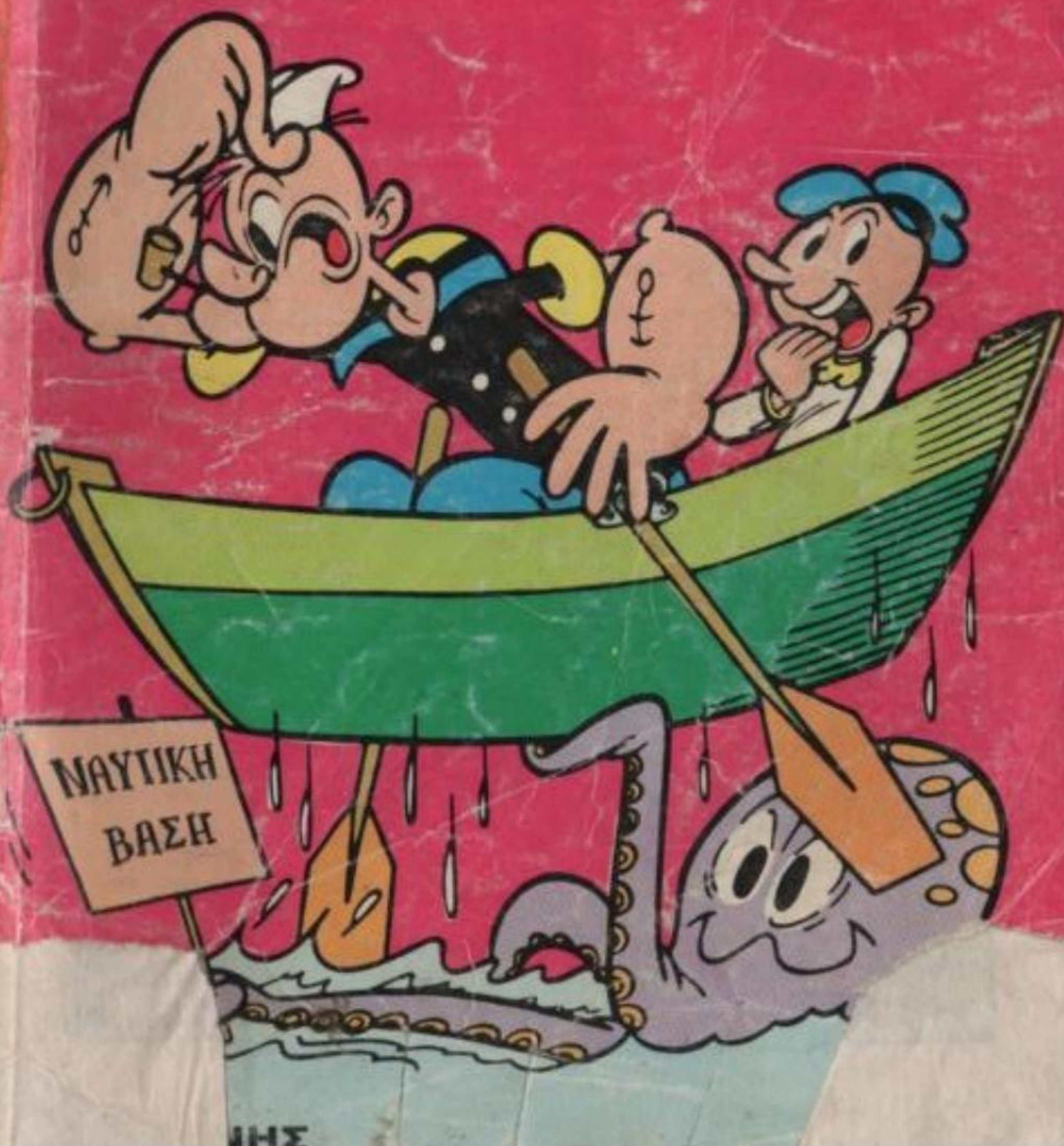

ΠΟΠΑΪ

ΜΗ ΧΑΣΙΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»

Ο άπιαστος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
ΣΙΔΕΡΟΜΠΡΑΤΟ ΝΑΥ-
ΤΑΚΙ ΣΕ ΝΕΕΣ ΚΑΤΑ-
ΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

ΠΟΠΑΪ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Θ ΑΡΙΘ 416 - ΔΡΧ 14-11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1981

Λυκαβηττού 1γ Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 3602139

Τεχνικά εγκαταστάσεις
Αμαρουσίου - Χαλανδρίου
69. Τηλ. 6819861

Εκδότης - Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Λεωφ. Κοκκινάρ 36
& Παλλάδος - Πολιτεία

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυνσις συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Υπεύθυνος τυπογραφείου

Μαζαλιάς 1007 001
Δ5

ΤΟ ΜΠΑΛΑ- ΚΙ ΒΟΜΒΑ

ΒΙΑΖΟΜΑΙ! ΕΧΩ ΥΠΟΨΗΘΕΙ ΣΤΟ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ
ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΑΙΟΥΜΕ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΠΑΙ-
ΖΟΝΤΑΣ ΜΑΖΙ!

ΣΙΓΟΥΡΑ ΘΑ ΜΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΛΑΧΤΑΡΑ! ΓΥ ΑΥΤΟ ΑΣ ΒΙΑΣΤΩ ΟΣΟ ΜΠΟΡΩ!

ΜΑ ΤΙ ΣΤΟ ΚΑΛΟ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΝΤΕ ΑΤΟΜΙΣ;

ΚΑΠΟΙΑ ΕΚΡΗΞΗ ΕΓΙΝΕ ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ!

ΚΥΡΙΕ ΚΑΘΗΓΗΤΗ, ΕΙΣΤΕ ΚΑΛΑ;

ΝΑΙ, ΓΙΑΤΙ;

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΓΙΝΕ ΦΟΒΕΡΗ ΕΚΡΗΞΗ, ΕΙ;

ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΚΑΜΙΑ ΕΚΡΗΞΗ!

ΤΟΤΕ ΠΟΙΟΣ ΣΑΣ ΕΚΑΝΕ ΕΤΣΙ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΣΑΣ;

ΕΚΕΙΝΟ ΕΚΕΙ ΤΟ ΜΠΑΛΑΚΙ ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ;

ΤΟ ΜΠΑΛΑΚΙ;

ΝΑΙ ΕΙΝΑΙ ΦΤΙΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΥΛΙΚΟ ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΤΩΡΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΑ! ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΥΓΟΝΟΥΧΟ ΦΩΤΙΑ!

ΜΟΥ ΕΞΗΓΕΙΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ;

ΒΛΕΠΕΙΣ... Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΙΔΙΟΤΗΤΑ...

... ΠΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΙ ΟΣΤΕ, ΝΑ ΕΛΑΤΤΩΝΕΤΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ... ΚΑΙ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ!...

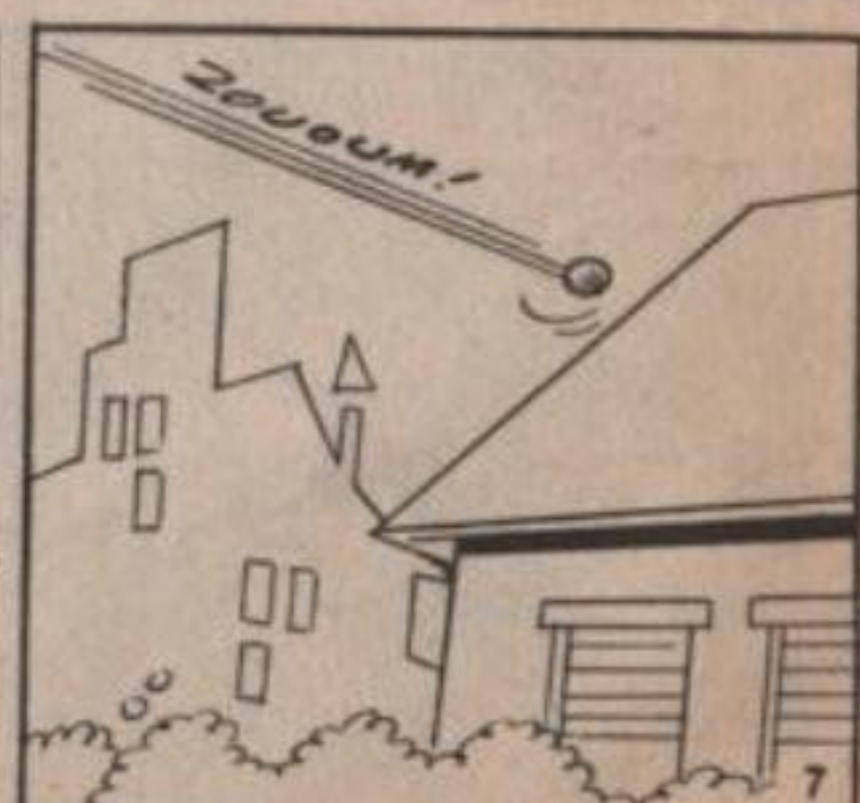
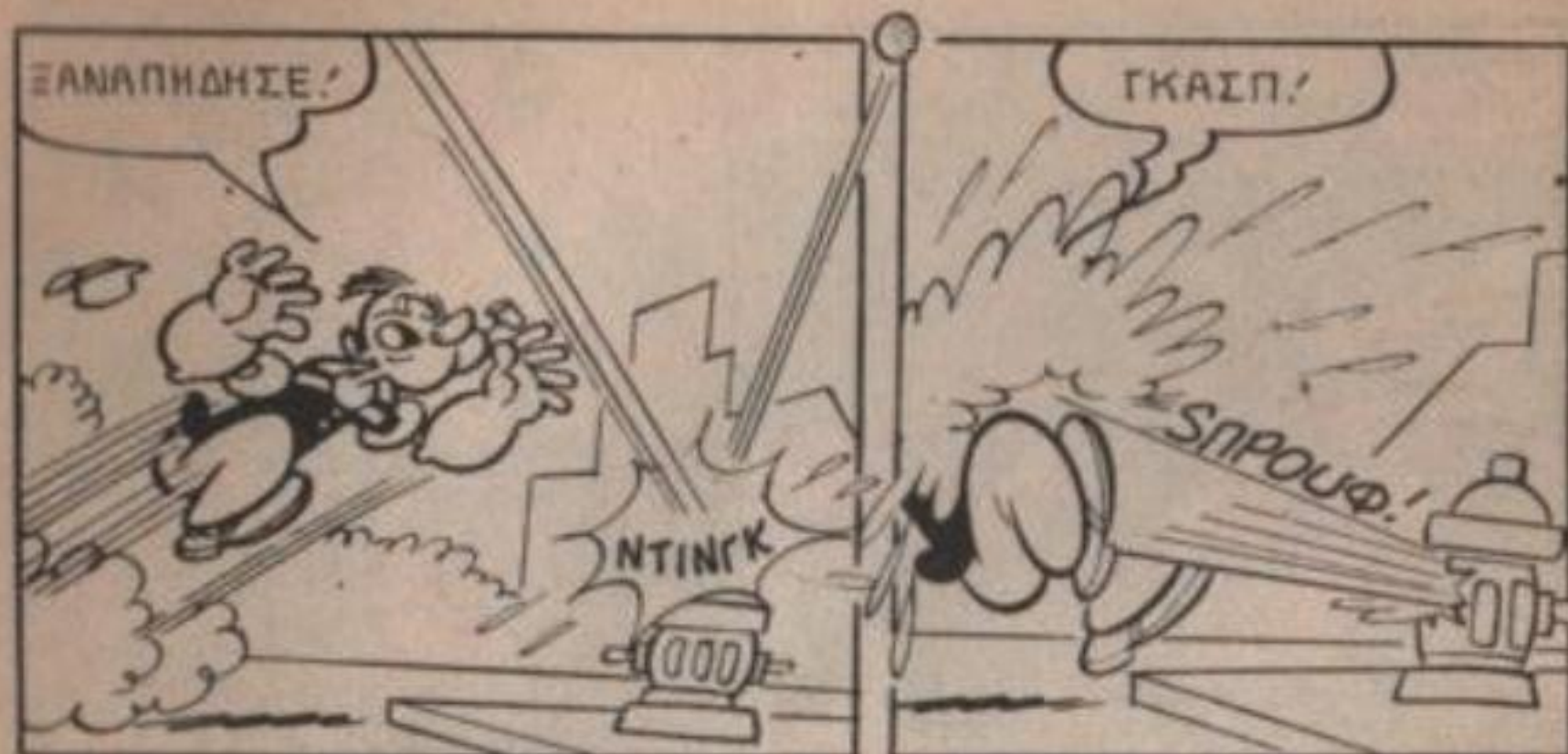

... ΕΩΣ ΟΤΟΥ ΓΙΝΕΙ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΒΟΜΒΑ!

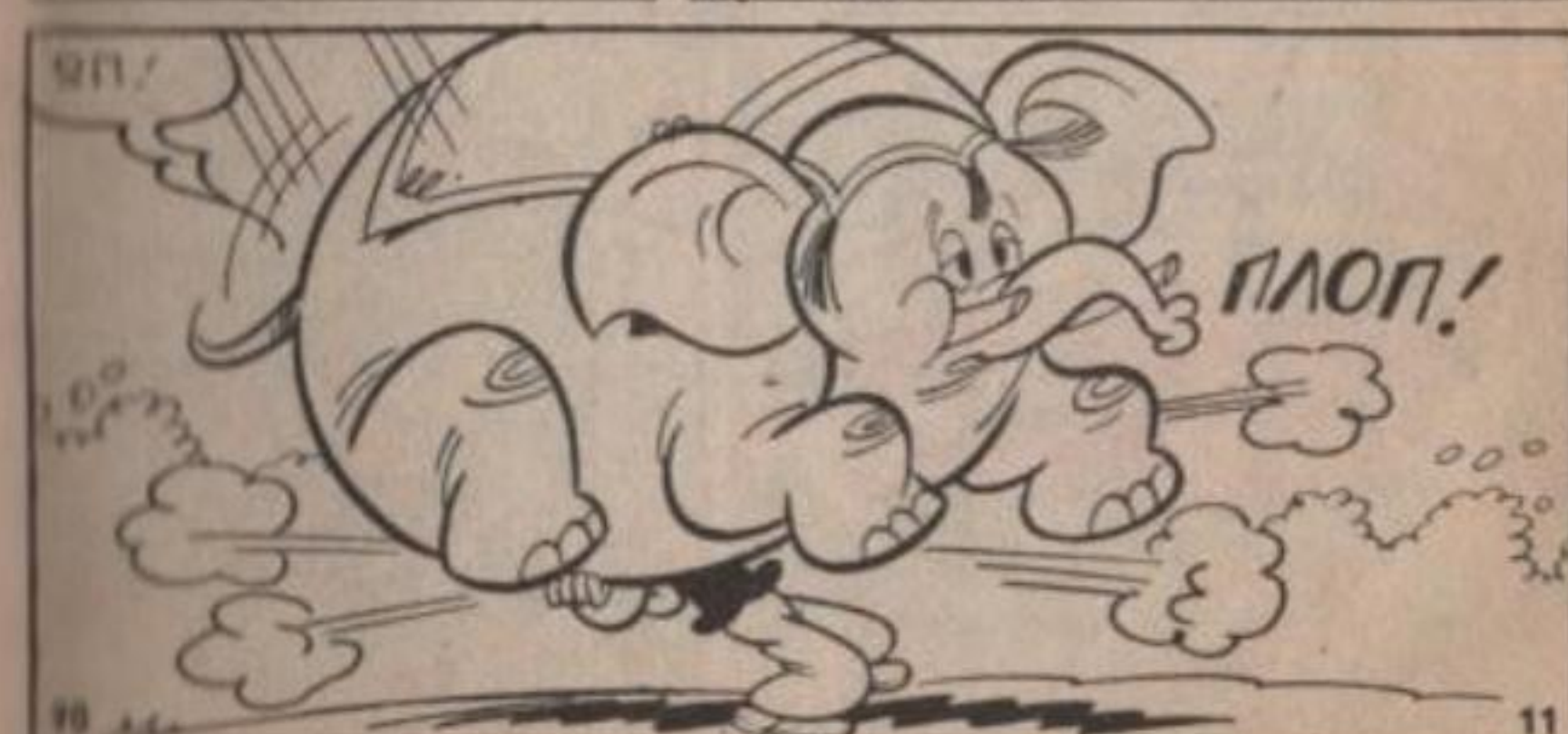
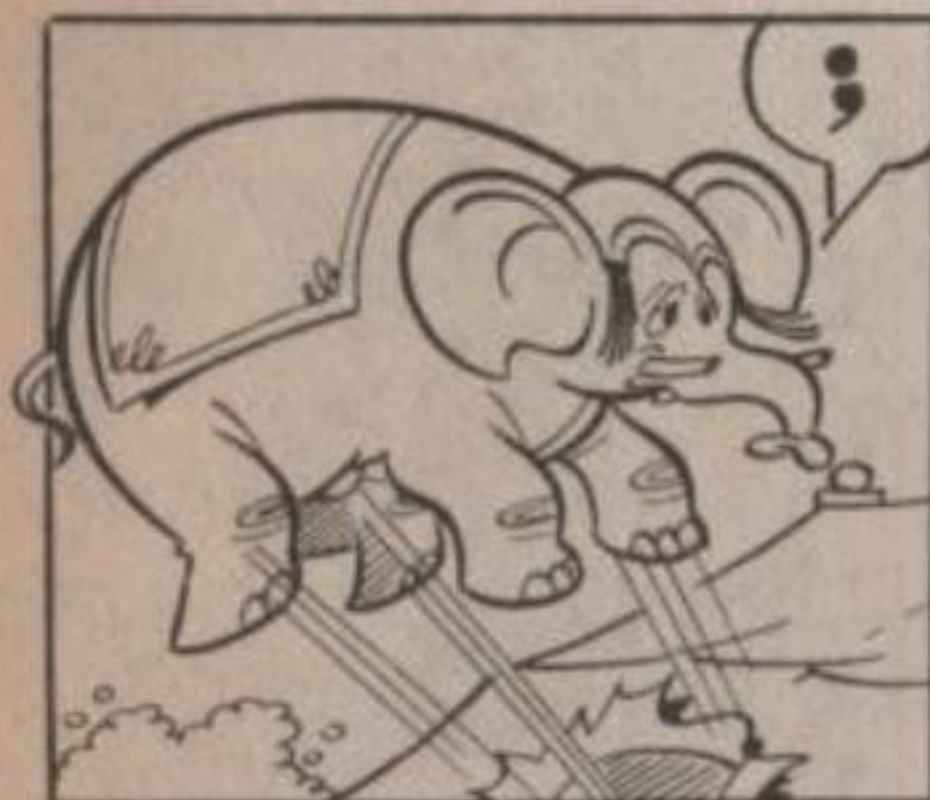
ΜΠΡΑΒΟ!

ΑΥΤΑ ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΗΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΑΡΙ-
ΣΑΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΕΝΕΡ-
ΓΕΙΑ.

ΣΑΝ ΒΟΛΗ ΜΠΑΙΝΕΙ ΜΕΣΑ
Σ' ΕΝΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ....

ΟΠΟΥ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΩΝ ΤΑΝΚΙΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΟΥΣ....

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ
ΣΤΙΓΜΗ...

ΠΩ! ΠΩ! ΠΗΓΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΔΩΞΕ
ΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΤΑΝΚΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΚΑΤΕΣΤΡΕΦΕ!

ΕΛΛ ΔΩ, ΤΡΙΣΚΑΤΑΡΑΤΟ 'ΙΟΜΠ!

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΙΣ! ΚΑΛΕΙΣΕ
ΚΕΝΤΡΟ, ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΙΣ!

ΓΙΝΕΙ ΝΑ ΠΕΙΣΕΙ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ, ΠΙΣΤΕΥΩ
ΠΩΣ ΕΚΕΙ ΘΑ ΧΑΙΣΕΙ ΠΟΛΥ ΑΠ' ΤΗΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ...

ΠΡΑΓΜΑΤΙ...

ΤΟ ΓΙΓΑΝ- ΤΙΟ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ

ΠΡΕΠΕΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΝΑ ΠΙΑΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΨΑΡΙ. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΘΑ ΜΕΙΝΕ
ΝΥΣΤΙΚΟΣ!

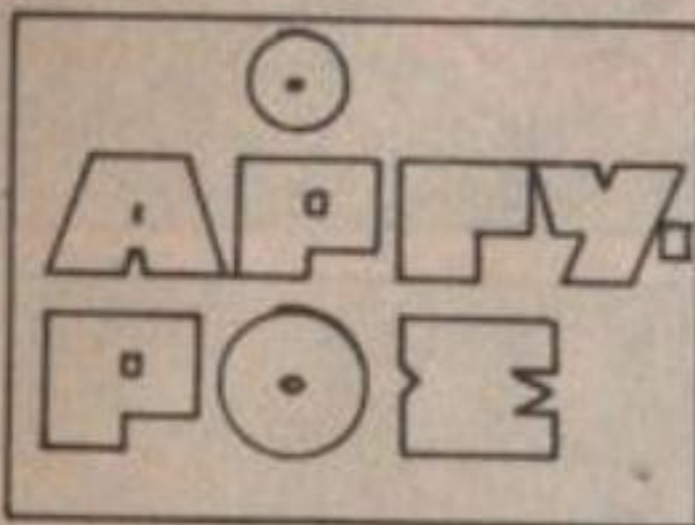

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' ένα καιρό ζούσε ένας νέος που τον έλεγαν 'Αργυρό και ήταν πολύ καλός κυνηγός. Μια μέρα, ο 'Αργυρός είπε στην μητέρα του:

— Μητέρα, θέλω να πάρω γυναίκα μου την 'Ερμεία, την δμορφη κόρη του κυρ - Δημάρχου.

— Τρελλάθηκες, γιέ μου; του λέει η μητέρα του. Μετά σωστά σου το λές πως θέλεις να την πάρης γυναίκα σου;

— Ναι, μητέρα, το πήρα απόφαση να κάνω την 'Ερμεία γυναίκα μου και κανείς δεν θα μπορέσει να με εμποδίσει!

— Άκου, παιδί μου, είτε ή μάνα. Πολλοί άνθρωποι επιθυμούν πράγματα ανώτερα από τη δύναμή τους κι' επειδή τις περισσότερες φορές δεν τα πετυχαίνουν, απογοητεύονται. Γι' αυτό και σύ, άσε τα μεγάλα όνειρα και παντρεύου μια κόρη της σειράς σου. Άλλά αυτός δεν ήθελε να την άκούση.

Ο 'Αργυρός επέμενε να πάει η μητέρα του στον κ. Δήμαρχο και να του ζητήσει την κόρη του ύψη για τον γιό της.

Τί να κάνει κι' αυτή. Μια και δυό, ξεκίνησε και πήγε στο σπίτι του κυρ-Δημάρχου.

Μα σαν του είπε πως ο γιός της ήθελε την κόρη του για γυναίκα, αυτός της απάντησε:

— Χμ! Θέλει, λοιπόν, ο 'Αργυρός την 'Ερμεία γυναίκα του;

— Αυτό θέλει!... απάντησε η μητέρα.

— Και είναι καλός κυνηγός ο 'Αργυρός; ξαναρώτησε ο κυρ-Δήμαρχος.

— Βέβαια, είναι πολύ καλός κυνηγός!

— Καλά, λοιπόν! Πήγαινε

να πής του γιού σου του 'Αργυρού, πως θα πάρη γυναίκα του την 'Ερμεία, αν μπορέσει να χτυπήσει τα γένηια του λαγού την ώρα που τρέχει, χωρίς η σφαίρα να άγγιξη το πετσί του.

Γύρισε, λοιπόν, η μητέρα σπίτι και είπε στο γιό της, τους όρους του Δημάρχου.

Ο 'Αργυρός, δέχτηκε, αν και βρήκε πως ήταν πολύ δύσκολο να μπορέσει να κόψει τα γένηια του λαγού χωρίς να άγγιξη το πετσί του.

Πήρε ωστόσο το τουφέκι του και τράβηξε να πάει να μάθει τέλεια την τέχνη του κυνηγού.

Προσπαθούσε, προσπαθούσε, κάνοντας ασκήσεις σε ψεύτικους λαγούς, ώσπου μια μέρα συνάντησε έναν ψηλό ξένο ντυμένο στα κόκκινα.

— Πού πας 'Αργυρέ; τον ρώτησε ο ξένος με τ' όνομά του, σαν να είχε φάει μαζί του ψωμί κι' αλάτι.

— Προσπαθώ να σημαδέψω τα γένηια του λαγού την ώρα που τρέχει, χωρίς η σφαίρα μου ν' άγγιξη το πετσί του!

— Δύσκολη τέχνη προσπαθείς να μάθης... είπε ο ξένος. Τί θα μου δώσεις αν σε μάθω εγώ, να γίνης άξιος κυνηγός;

Ο 'Αργυρός πονηρεύτηκε και με το δίκιο του, βλέποντας πως ο ξένος δεν είχε ανθρώπινα πόδια, αλλά άλογήσια.

— Εσύ, τί ζητάς για να με μάθης; είπε στο τέλος.

— Ω, δεν σου γυρεύω και τίποτα σπουδαίο! είπε ο ξένος. Να γράψης μόνο τ' όνομά σου σε τούτο το χαρτί πριν τ' άγγιξης με το δάχτυλό σου. Να δάλης μίαν υπογραφή.

Στο χαρτί έγραψε ότι ο 'Αργυρός υποχρεωνόταν να μπη στην υπηρεσία του κόκκινου όταν, ύστερα από δέκα χρόνια,

θα παρουσιαζόταν μπροστά του.

Σαν τ' άκουσε τα λόγια αυτά ο 'Αργυρός, δεν ήξερε τί να κάνει. Στο τέλος, υπέγραψε υπό έναν όρο: 'Ο όρος έλεγε ότι μέσα σ' αυτά τα δέκα χρόνια, ο ξένος θα ήταν υπηρέτης του 'Αργυρού για να του έξηγη ό,τι τον ρωτούσε. Και αν καμιά φορά δεν μπορούσε να του άποκριθί, ή συμφωνία θα χάλαιγε και ο 'Αργυρός θα γινόταν πάλι άφέντης του έαυτού του.

— Αυτό είναι όλο; είπε ο κόκκινος. Το δέχομαι.

Και, λέγοντας αυτά, πήρε το τουφέκι του 'Αργυρού και φύσηξε μέσα στη μπούκα.

— Άειντε! είπε. Είσαι τώρα τόσο επιτήδειος κυνηγός, όσο ζήτησες να γίνης.

— Άς δοκιμάσω πρώτα, είπε ο 'Αργυρός.

Βγήκαν, λοιπόν, και οι δυό μαζί για κυνήγι. Κυνηγήσανε από δώ, κυνηγήσανε από κεί, ώσπου βρήκαν ένα λαγό.

— Χτύπα! φώναξε τότε ο κόκκινος άνθρωπος.

Και ο 'Αργυρός χτύπησε:

— Μπάμ!... άκούστηκε και κόπηκαν με μιάς τα γένηια του λαγού, λές και τα πήρε ψαλίδι και όχι σφαίρα.

Άφού ο 'Αργυρός μάζεψε τα γένηια του λαγού, ο άγνωστος του έδωσε ένα κοκκάλινο σφυριχτάκι και του είπε να το σφυράει όταν ήθελε κάτι. Ύστερα, υπέγραψε κι' αυτός το χαρτί με τους όρους και χάθηκε.

*

Ο 'Αργυρός τράβηξε για το σπίτι του. Σαν έφτασε εκεί, βούρτσισε καλά τα ρούχα του να φύγουν οι σκόνες και τα άχυρα, γυάλισε καλά τα παπούτσια του και τράβηξε για το σπίτι του κυρ-Δημάρχου.

— Πώς είσαι, 'Αργυρέ; τον ρώτησε. Τα κατάφερες να τε-

λειοποιηθείς στο σημάδι, όπως είπαμε;

— Χίλια στα εκατό!

— Δώσε μου, λοιπόν, τα γένη του λαγού! Καί πές μου, αν θα μπορούσες να κόψεις ένα φτερό από την ουρά του πουλιού που πετά αυτή τη στιγμή πάνω από κείνα τα δέντρα.

— Καί, βέβαια, μπορώ! Απάντησε.

Καί, αμέσως, σηκώνοντας την κάννη του διπλού του ο 'Αργυρός, σημαδεύει, πυροβολεί κι ένα φτερό πέφτει από την ουρά του πουλιού!

Ενθουσιάστηκε ο κυρ-Δήμαρχος.

Με τη σειρά του, τώρα, ο 'Αργυρός, και αφού είχε πετύχει το δεύτερο κατόρθωμα, ζητά με ευγένεια την κόρη του Δημάρχου, για γυναίκα του.

Ο κυρ-Δήμαρχος, όμως, που δεν ήθελε να δώσει έτσι εύκολα την κόρη του, είπε:

— 'Αργυρέ, θα σου ζητήσω και μια τρίτη απόδειξη της ικανότητάς σου. Κι' αν τα καταφέρεις, τότε η 'Ερμεία θα γίνει γυναίκα σου!

— Πές μου, τί θές, κυρ-Δήμαρχε; Είμαι έτοιμος! απάντησε με δεβαιότητα ο 'Αργυρός.

— Θέλω, να μου φέρεις ένα πουγγί με χρυσά νομίσματα, που όσα κι' αν ξοδεύω να μην τελειώνουν ποτέ.

Ο 'Αργυρός, σφύριξε με το σφυριχτράκι που του είχε δώσει ο κόκκινος κι' αφού αυτός έφτασε άορατος, μπροστά του, ο 'Αργυρός του ζήτησε το μαγικό πουγγί.

Ο κόκκινος, όπως αλλιώςτε έλεγε και η συμφωνία, έδωσε στον 'Αργυρό αυτό που του ζήτησε και ο 'Αργυρός με τη σειρά του πήγε στον Δήμαρχο και πρόσφερε το μαγικό πουγγί.

Ο Δήμαρχος, τότε, κατενθουσιασμένος, έδωσε μετά χαράς, την κόρη του γυναίκα στον

'Αργυρό και όλοι ήταν εύχαριστημένοι!

★

Σιγά-σιγά, τα δέκα χρόνια πέρασαν και ο 'Αργυρός σύμφωνα με το χαρτί που είχε υπογράψει, έπρεπε να φύγει μαζί με τον κόκκινο και να τον υπηρετήσει σ' όλη του τη ζωή.

Για να αποφύγει, λοιπόν, να γίνει υπηρέτης σ' όλη του τη ζωή, και να χαθεί από το σπίτι του, σκέφτηκε το εξής τέχνασμα:

Άλειψε τη γυναίκα του με μέλι και κατόπιν της έριξε δσπρα πουμπουλα. Κατόπιν, πριν ο κόκκινος χτυπήσει την πόρτα τους, την στέλνει να τον περιμένη στη μέση του δάσους κι' αυτός έμεινε σπίτι...

Σε λίγο, νάσου και καταθάνει ο κόκκινος.

— Έτοιμος να φύγουμε; ρωτάει τον 'Αργυρό.

— Έτοιμος! απαντάει εκείνος. 'Αλλά, ήθελα να μου κάνεις μια χάρη...

— Καί σαν τί χάρη ζητάς;

— Θέλω να πάω να σημαδέψω άλλη μια φορά, με το παλιό μου τουφέκι, πριν ξεκινήσουμε.

— Ω, μα αυτό είναι απλό κι' εύκολο... είπε ο κόκκινος.

Πήρε, λοιπόν, το τουφέκι του ο 'Αργυρός και μαζί με τον κόκκινο ξεκίνησαν για κινήγι.

Δρόμο πήραν, δρόμο άφησαν, έφτασαν στο δάσος. Καθώς προχωρούσαν ανάμεσα στα μεγάλα δέντρα, είδαν ένα μικρό πουλάκι, ένα σπουργίτι.

— Χτύπα το! είπε ο κόκκινος, που ήθελε να τελειώνει στα γρήγορα μ' αυτή την ιστορία και να πάρη μαζί του τον 'Αργυρό σαν υπηρέτη.

— Όχι, όχι, δεν μπορώ να σκοτώσω ένα τόσο μικρό πουλάκι, είναι άμαρτία! είπε ο 'Αργυρός, που ήθελε να κερδίση δρόμο.

Ο ΠΟΝΗΡΟΣ ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ

ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΘΑΘΕΛΑ ΧΟΙΡΙΝΟ ΚΡΕΑΣ...
ΟΧΙ! ΘΑ ΠΡΟΤΙΜΟΥΣΙΑ ΚΑΝΕΝΑ
ΞΕΓΥΡΙΣΜΕΝΟ ΛΟΥΚΑΝΙΚΟ!

Ο κόκκινος συμφώνησε και άρχισαν πάλι να προχωρούν, ψάχνοντας μέσα στο δάσος. Θύμωσε ο κόκκινος που τον καθυστέρησε ο Άργυρος, μά, ωστόσο, δέχτηκε και συνέχισαν να περιπατούν μέχρι να συναντήσουν ένα σπάνιο και δμορφο πουλί.

Δρόμο πήραν, λοιπόν, δρόμο άφησαν, ώσπου έφτασαν στη μέση του δάσους. Εκεί, ανάμεσα στους θάμνους, είδαν κάτι που σιγοσηδούσε και έμοιαζε με μεγάλο πουλί.

— Χτύπα εκείνο κεί! είπε ο κόκκινος με ανυπομονησία.

— Ά, μάλιστα! είπε ο Άργυρος. Αυτό θα το χτυπήσω... Αλήθεια, όμως, μπορείς να μου πής, πώς το λένε αυτό το μεγάλο πουλί;

Ο κόκκινος άνθρωπος γούρλωσε τα μάτια του, κύτταξε καλύτερα το πουλί, αλλά δεν μπορούσε να πη τ' όνομά του, γιατί, απλούστατα, ήταν η πρώ-

τη φορά που έδλεπε ένα τόσο παράξενο πουλί.

— Δεν βαριέσαι, ως είναι ό-τι θέλει! είπε στο τέλος. Βάρα το, γιατί πρέπει να φύγουμε...

— Όχι, πρέπει πρώτα να μου πής τ' όνομά του... επέμεινε ο Άργυρος.

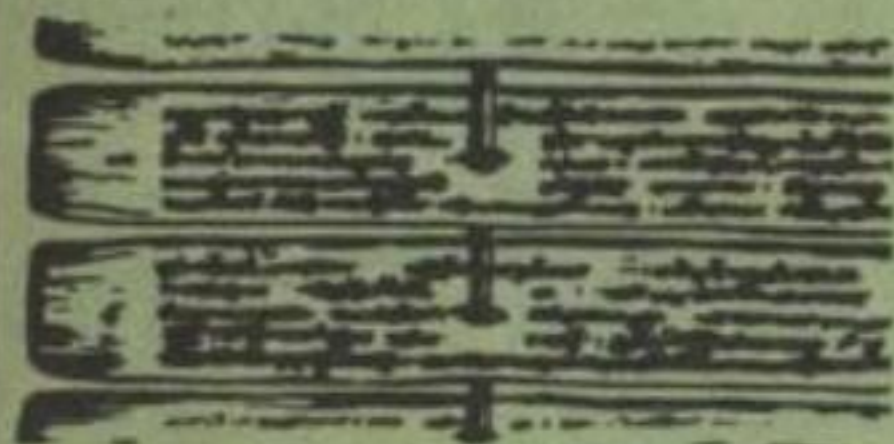
— Κεραυνός και αστραπή να πέση να με κάψη, φώναξε άγρια ο κόκκινος, δεν ξέρω τί εί-ναι.

— Φεύγα τότε από δω πέρα, αφού δεν μπορείς να μου άπαντήσεις σ' αυτό που σε ρωτώ. Όλα τέλειωσαν μεταξύ μας. Και για να ξέρης, πριν φύγης, αυτό το πουλί είναι ή γυναίκα μου, που την έντυσα έ-τσι, για να σε ξεγελάσω.

Και τράβηξε ο κόκκινος κατά το δουνό, μουγγρίζοντας σαν ταύρος από το πάθημά του, ενώ ο Άργυρος και ή Έρμεία γύρισαν σπίτι τους και έζησαν καλά κι' έμείς καλύτερα!

ΠΕΡΙΕΡΓΑ....

● ΕΝΑΣ ΙΤΑΛΟΣ στοιχημάτισε 500 λιρέττες να διανύση 3 χιλιόμετρα με το κεφάλι κάτω και τα πόδια ψηλά. Όταν έφτασε στο τέρμα, κερδίζοντας το στοιχημα, βρήκε να τον περιμένει κι ένα... εισιτήριο για το νοσοκομείο. "Όλο του το αίμα κατέβηκε από κεφάλι και παρά λίγο να πάθαι συμφόρηση!

Κατά την αρχαιότητα, στις 'Ινδίες, τα φύλλα των διδύμων ήταν από φύλλα ενός ειδικού φοίνικα, που λεγόταν 'ελαντάρα'. Πάνω σ' αυτά μπορούσαν να γράφουν με μεγάλη εύκολια. Τα φύλλα αυτά τα έκλων με σπάγγο και σχημάτιζαν τη σελίδα. Κατόπιν τα έδεναν σέ τόμο.

* Η ΑΘΗΝΑ μέχρι το 1930 έπαιρνε νερό μόνο από το 'Αδριάνειο υδραγωγείο, του οποίου η κατασκευή άρχισε το 130 π.Χ. από τον φιλέλληνα αυτοράτορα 'Αδριανό και τελείωσε το 150 από τον διάδοχό του 'Αντωνίνο.

* ΤΟ ΞΥΛΟ του κυπαρισσιού δεν προσβάλλεται από το σαρακι.

* Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ την οποία καταναλώνει μια γυναίκα κάνοντας διάφορες δουλειές του σπιτιού καθημερινώς, είναι αρκετή για να σηκωθεί ένα βάρος 100 κιλών, 100 φορές, σε ύψος 100 μέτρων.

Οκοιος βιάζεται σκοντάφτει

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΣΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ

ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΠΡΩΤ' ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΜΑΣ, ΠΑΠΠΟΥ!...

ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΝ;

ΣΙΓΟΥΡΑ ΘΑΧΟΥΝ ΣΤΑΣΕΙ
ΚΙ' ΑΛΛΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ
ΚΡΑΣΙ!...

ΔΕΝ ΕΠΕΖΑ ΕΞΩ! ΜΑ ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ
ΑΥΤΟ;

ΠΑΠΠΟΥΣΟΥ!

ΤΙ ΘΕΛΕΙΣ,
ΠΑΛΙ;

ΛΕΓΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΠΟΙΟΣ ΕΙΠΑ-
ΣΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ
ΠΑΛΙ!...

ΠΟΥ ΘΕΙΣ ΝΑ ΞΕΡΩ ΕΓΩ; ΔΕΝ
ΞΕΡΕΙΣ ΠΩΣ ΕΓΩ ΒΡΙΣΚΟΜΑΙ ΣΤΟ
ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΩ
ΦΑΣΙΝΑ;

ΧΜΜ...

ΚΑΠΟΙΟ
ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΔΕΝ
ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΙ'
ΕΣΤΙ;

ΜΑΛΛΟΝ ΝΑΙ...
ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ;

ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ
ΣΤΑΣΕΙ ΤΕΣΣΕΡΑ
ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ, ΕΝΩ
ΒΡΙΣΚΟΜΑΙ
ΜΟΝΟ ΔΥΟ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ!

ΑΝ ΥΠΟΘΕΣΟΥ-
ΜΕ ΠΩΣ ΗΜΟΥΝ
ΕΓΩ, ΘΑ ΕΠΡΕ-
ΠΕ ΝΑ ΤΟ
ΕΙΧΑ ΠΙΕΙ ΤΟ
ΚΡΑΣΙ, ΔΕΝ ΝΟ-
ΜΙΖΕΙΣ;

ΙΣΟΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟ ΦΑΝΤΑΣ-
ΜΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΟΛΗ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΑ-
ΣΑΡΙΑ!

ΤΙ;

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΟΣΟ ΠΑΕΙ, ΤΟΣΟ
ΚΑΙ ΠΙΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΓΙΝΕΤΑΙ!
ΜΠΡΡΡ!

ΚΙ' ΕΤΣΙ
ΑΠΕΤΥΧΕΙΣ ΓΙ'
ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ,
ΕΣ

Η ΟΛΙΒ ΕΚΛΕΙΣΕ
ΒΙΑΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΕΓΙΝΕ
ΟΤΙ ΕΓΙΝΕ!

ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ, ΘΑ ΚΑΝΕΙΣ ΟΤΙ ΣΟΥ ΠΩ
ΕΓΩ! ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙ-
ΚΟ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΜΕ ΤΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ!

ΑΠΟ ΠΟΥ ΝΑ ΠΕΡΑΣΩ;

ΕΓΩ ΞΕΡΩ ΜΟΝΟ ΠΩΣ ΜΠΟΡΩ Ν' ΑΔΕΙΑ-
ΣΩ ΟΛΑ ΤΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ ΤΗΣ
ΟΛΙΒ!

ΣΟΜΠ! ΛΕΣ ΝΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΔΩ ΜΕΣΑ ΚΑ-
ΝΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑ?

ΑΑΑΑΑ!
ΑΑΑ!

ΜΠΟΥΟΥ! ΜΠΟΥΟΥΟΥ!

ΒΟΗΘΕΙΑΑΑ!

ΧΕ! ΧΕ! ΜΕΧΡΙ ΝΑ 'ΡΘΕΙ Η ΟΛΙΒ, ΕΓΩ ΔΕΝ ΘΑ ΧΩ
ΑΦΗΣΕΙ ΓΟΥΛΙΑ ΚΡΑΣΙ ΕΔΩ ΜΕΣΑ!...
ΓΚΛΟΥ! ΓΚΛΟΥ!
ΓΚΛΟΥ!

Ζητείστε τα από
όλα τα περίπτερα

ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΓΚΣ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ